

Bon dia! El meu nom es Clara i vaig a parlar sobre la meua estància a la universitat de Jyväskylä, en Finlàndia. Primer de tot, és fonamental saber com es pronuncia aquesta ciutat. Des del primer dia fa falta saber-ho, ja que pot ser que faça falta demanar indicacions per arribar a la ciutat i agafar el tren correcte. A simple vista pot parèixer que es pronuncie “Yivaskaila”, “Jivaskila” o qualsevol altra combinació, però no. En Finlàndia les “J” es pronuncien com “Y” i les “Y” com a “U”, pel que Jyväskylä es pronuncia “Yuvaskula” (menys mal que les “A” amb dièresi es pronuncien com les “A” espanyoles). Sabent aquesta informació, qualsevol finés entendre el que vols dir i on vols anar. Jo arribí a Finlàndia una setmana abans del començament de les classes. Recomane fer açò perquè aixina dona temps a acomodar-se i a conèixer un poc de la ciutat abans de començar amb les obligacions lectives.

Arribar a Finlàndia és senzill de descobrir, però, com es pot arribar a Jyväskylä? Segons la meua experiència, hi ha tres formes possibles. La primera d'elles és a través d'avió. Existeix l'aeroport de Jyväskylä, però no recomane esta opció perquè al ser un aeroport molt xicotet no hi ha a penes vols i solen ser cars, especialment amb l'equipatge. Les dues opcions que ens queden són el tren i l'autobús. Durant la meua estància en Finlàndia he estat utilitzant constantment aquests mitjans de transport. Les dues opcions tenen molts bons descomptes d'estudiant, però no es poden utilitzar fins a haver activat la targeta d'estudiant en la universitat, pel que per al trajecte d'anada no es poden aprofitar. L'empresa d'autobusos predominant en Finlàndia es OnniBus. Té línia directa des de Jyväskylä fins Helsinki (la capital) o l'aeroport. És realment còmoda perquè et pujes al autobús i no has de preocupar-te de transbords fins a la ciutat, però té una pega: no pots pujar tot l'equipatge que vulgues, pel que no és una bona opció per a la primera anada cap a Jyväskylä, ja que és ben sabut que portem tot l'equipatge del Erasmus. És per això que la millor opció per a aquest primer contacte en Finlàndia es el tren, amb l'empresa VR (la que s'encarrega de tots els trens de Finlàndia). No va directe del aeroport a Jyväskylä, però en la seua aplicació mòbil deixa molt clar els intercanvis que hi ha que fer (no més de un o dos). Com és ben clar que el tren es gasta constantment durant l'Erasmus, recomane instal·lar-se l'aplicació de VR (OnniBus també té aplicació, però no és massa útil).

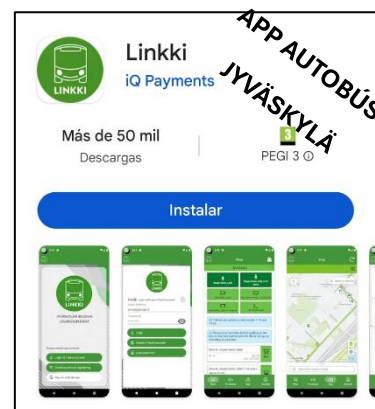
En relació a la vivenda, jo vaig estar quedant-me en Soihtu, una de les dos residències d'estudiants que oferisen en Jyväskylä (l'altra es diu KOAS). Vaig estar molt a gust per les facilitats que oferia (gimnàs, restaurant, saunes, sales per reservar, llavadores,

activitats per conèixer gent, etc.) i també per les meues companyes de pis. Hi ha opció d'estudis individuals, però vos recomane agafar un pis compartit, ja que a part de ser més econòmic, pots conèixer a gent de tot el món. Jo vaig estar vivint en una xica de la universitat de València i en altra xica d'Alemanya, que ara són molt amigues meues (l'alemanya ja ha vingut a Espanya i ara estem nosaltres organitzant un viatge cap allà). Jo pagava 324 euros al mes amb tots els gestos inclosos (també el gimnàs, la sauna, les llavadores...), que per a ser Finlàndia, és un preu realment competitiu. En quant a la residència de KOAS, jo no vaig viure allí, pel que no puc contar molt, però sí sé que les meues amigues que estaven allí, també parlaven de una bona experiència.

La mobilitat per la ciutat jo la vaig fer amb bicicleta. Hi ha moltes empreses i particulars que alquilen bicicletes per a tot el quadrimestre a estudiants per molt bon preu. Recomane aquesta opció, ja que tot el món va en bicicleta i la ciutat està preparada per a això. Els primers dies pot parèixer que les rampes són massa, però en un parell de setmanes eixe problema ja està superat. Si la opció de la bicicleta no és bona, també es poden traure abonaments mensuals d'autobús, no obstant, hi ha que anar sent conscient que els preus del transport públic de València no són els mateixos que en Finlàndia. Jo em

vaig agafar l'autobús per a desembre ja que en la neu era impossible anar en bicicleta i vaig pagar uns 45 euros per tot el mes. Altre inconvenient que presenta l'autobús és que no arriba a totes parts ni en tots els horaris. Jo el que feia era agafar tiquets individuals d'autobús en cas de que em fera falta a través de la seua aplicació, però principalment em movia en bicicleta. Altra opció disponible únicament en els mesos d'estiu i tardor (fins que comença a nevar) és la del patinet elèctric. A mi em va resultar súper curiós ja que te pots trobar en qualsevol lloc patinets aparcats, escanetjes el QR en la app i l'alquiles temporalment. Quan arribes al teu destí, l'aparques i te cobren l'import. No es econòmic, però si t'agafes el tiquet d'un dia perquè saps que ho vas a gastar, sí que ix bé.

En relació a la universitat, es increïble i una experiència molt diferent a la d'Espanya. Està en meitat de la natura, pel que hi ha que passar pel bosc per a arribar a alguns edificis. Hi ha molt bon ambient i l'actitud dels mestres és de intentar ajudar a l'alumnat sempre, pel que qualsevol dubte és solucionat. La meua recomanació es anar a la setmana

d'orientació de la universitat. Pot parèixer avorrida, però diuen molta informació important que em resulta impossible expressar en aquest escrit. Donen informació sobre les assignatures, la matrícula, les associacions d'estudiants, els serveis de salut, informació cultural bàsica, allotjament (encara que a eixes altures ja està clar, sempre be bé tindre tota la informació), aplicacions de la universitat, targeta d'estudiant, etc.

La meua recomanació com a estudiant de magisteri és agafar totes les assignatures de pràctiques possibles. Hi havia tres assignatures pràctiques i jo vaig agafar les tres. Per eixe motiu, vaig realitzar pràctiques en tres col·legis diferents: un de primària, un de infantil i un altre de educació especial. Aquesta va ser una molt bona decisió perquè, encara que vaig tindre molt de temps utilitzat en els coles, va ser temps de qualitat en el que vaig aprendre de primera mà com funciona el sistema educatiu finès. En cas de que els crèdits no convaliden per a fer totes les assignatures, jo recomanaria la de educació infantil, va ser en la que més vaig aprendre (educació infantil en Finlàndia es considera fins als 7 anys, pel que inclús sent mestre de primària, és recomanable). L'enfoc de les escoles fineses es l'aprenentatge per ells mateixa, al seu ritme i connectats a la natura.

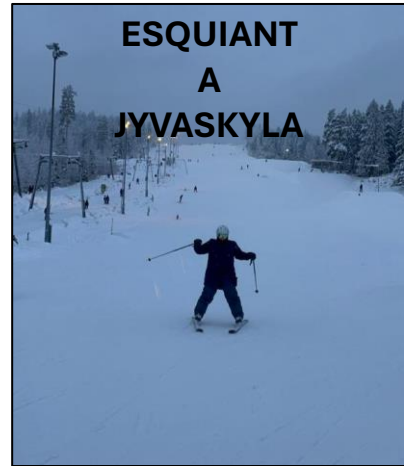

També és fonamental conèixer el sistema universitari de Finlàndia. Ací en València tenim un mateix horari totes les setmanes, mentre que allí els mestres fiquen les classes segons conveniència. Per exemple: a lo millor una assignatura que té més crèdits sí que té classes fixes setmanals, però altra amb menor número soles té cinc classes en tot el quadrimestre, pel que les classes poden estar repartides al llarg del quadrimestre en diferents dies. A més a més, pràcticament tots els mestres d'aquestes classes ocasionals preguntaven disponibilitat per a veure quan venia millor fer la classe, donant una increïble flexibilitat als horaris i permetent organitzar les pràctiques

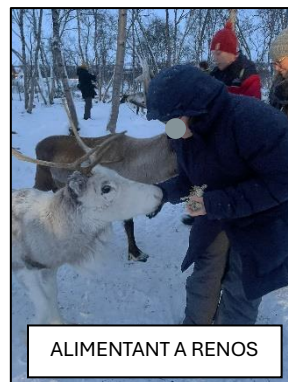
a la nostra conveniència. Açò ocasionava setmanes amb molta càrrega d'estudis i setmanes amb res, perfectes per a viatjar. Per aquest sistema de classes tant peculiar, jo recomane instal·lar la aplicació de la universitat, ja que, entre altres coses, té un calendari en el que es poden veure totes les classes per a poder organitzar-se. A més a més, aquesta aplicació també té els menús de les cafeteries universitàries (son molt econòmiques, a 2'70€ el menú), per a poder triar el menjar de preferència. Les meues cafeteries favorites eren la del Àgora i la de Iliokkivi, però la elecció depèn del dia i de la part de la universitat en la que s'estiga.

En relació a l'oci, és fonamental ser conscient que és molt diferent a Espanya. Ací, l'oci és principalment a l'exterior, mentre que en Finlàndia, degut al clima, és interior. La universitat ofereix una targeta per 40 euros en la que se dona accés a molts esports al llarg de la setmana. Hi ha classes de ball, de gimnàs, d'acrobàcies, de patinatge, de voleibol, bàsquet, hoquei sobre gel... Fins i tot d'esports que no sabia que existien. Jo m'agafí la targeta i vaig estar anant a classes de patinatge sobre gel i acrobàcies. Jo sí que vaig aprofitar la targeta, però hi hagué amics meus que la agafaren i no l'utilitzaren, pel que recomane abans de comprar-la anar a la setmana de prova que ofereixen. A més a més, en Jyväskylä, a menys de 2 kilòmetres de la residència Soihtu, hi ha una pista d'esquí. No és molt gran, però és realment impressionant esquiar en Finlàndia, ja que tot està blanc i et sents dins d'una pel·lícula.

En relació al tema dels viatges, com ja he dit anteriorment, la universitat és molt flexible en els seus horaris, cosa que facilita la mobilitat. Jo he estat en Tallín (Estonia), Riga (Letonia), Estocolmo (Suècia), Oslo (Noruega) i Lapònia (Finlàndia, Noruega i Suècia). Vaig viatjar molt, però vull centrar-me en el viatge a Lapònia, ja que el considere el més impressionant que he fet en tota la meua vida. M'aní en un viatge organitzat per l'ESN (Erasmus Student Network) i va ser una setmana molt intensa. Estiguérem en renos, conduírem un trineu de Huskies, pescarem en el gel, ferem foc, es banyarem baix zero, vejerem, aurores boreals... En definitiva, vam fer totes les activitats típiques de la zona. El lloc més popular de Lapònia és Rovaniemi (la casa del Pare Noel), on també ofereixen totes eixes activitats, però nosaltres anàrem més enllà. Pujarem fins al nord de Finlàndia, prop del mar del nord i anàrem per les fronteres dels tres països nòrdics, on trobarem uns paisatges impactants.

La meua principal preocupació abans d'anar-me a Finlàndia era el clima. Si bé es cert que fa fred (baix zero quasi tot el trimestre), és suportable. És fonamental la roba. Jo me la vaig comprar només saber que m'anava a Finlàndia, ja que eren les rebaixes d'hivern (en febrer). Quan intentí comprar més coses abans d'anar-me, ja no hi havia res (per ser juliol). No obstant, en Finlàndia són molt típiques les tendes de segona mà (en Jyväskylä hi ha varies) i són realment econòmiques, pel que és una bona opció de compra. El més important és ficar-se moltes capes de roba i tindre una bona jaqueta, perquè quan baixa de -25°C inclús en bona roba no es pot estar al carrer (per sort, aquestes són temperatures extremes per a Jyväskylä, que es sol situar entre els -8°C i els -18°C).

Altra cosa molt diferent són les hores de llum. Jo ja tenia clar que no hi havia quasi hores de llum, però realment no entenia el que significava. No sols es referix a que en decembre soles es de dia un parell d'hores, sinó que no hi ha sol en absolut. Està quasi sempre nuvolat, pel que encara que siga de dia pareix de nit. Si algun dia ix el sol, no és el mateix concepte que tenim nosaltres de sol. El sol de l'hivern de Finlàndia no calfa. Està tan baix que és com quan en València està a punt de fer-se de nit. No sols no calfa, sinó que els dies que fa sol fa més fred que quan està nuvolat (perquè la calor es manté entre els núvols del cel i la neu del piso). No obstant això, al final t'acostumes, i fent vida d'estudiant i de interior és totalment suportable.

Per concloure el meu text sobre l'Erasmus, vull dir que recomane Finlàndia a tot el món, especialment estudiants de magisteri. És una cultura molt diferent amb un sistema educatiu que hi ha que viure de primera mà per comprendre-ho. A més a més, el clima i els paisatges són tan diferents als nostres que cada eixida i cada viatge sorprèn. Tinc clar que tornaré a Finlàndia en algun moment de la meua vida, ja que ho considere part de mi.

